

Darbe Devlettir, Devrim Özgürlük!

Devrimci Anarşist Faaliyet

18.07.2016

1980 darbesinden bu yana, bu topraklardaki devlet varlığının kaçınılmaz bir siyasi gerçeği olan darbe, 36 yıl sonra 15 Temmuz'unu 16'sına bağlayan gece vuku buldu. İstanbul ve Ankara merkezli gerçekleşen askeri hareketlilikte pek çok devlet binası bir süreliğine bloke edildi. Ankara'da savaş uçaklarının havalanması ve İstanbul'da köprülerin askerler tarafından trafiğe kapatılmasıyla başlayan darbe, Genelkurmay Başkanı'nın rehin alınması, sokaklarda tank ve silah seslerinin yükselmesiyle devam etti. MİT Müsteşarlığı binasından TBMM'ye birçok devlet binası F16'lar ve helikopterlerle vuruldu; pek çok yerde asker ve polis arasında silahlı çatışmalar yaşandı. Bu gelişmeleri izleyen süreçte devlet televizyonunun yayını kesilerek canlı yayında "Yurtta Sulh Konseyi" imzası taşıyan darbe bildirisi okundu. "5 saatlik darbe" sona erdiğinde yüz üzerinde asker, 80 üzerinde polis ve 80 üzerinde darbe karşıtı protestocu öldü. Aralarında çok sayıda yüksek rütbeli komutanın bulunduğu 2839 asker gözaltına alındı.

Bu 36 yıllık süre içerisinde, bir siyasi baskı, şiddet ve zulüm aracı olarak darbe, ordu tarafından sürekli olarak bir tehdit unsuru olarak kullanıldı. Şüphesiz ki darbe, biz ezilenler için, yaşadığımız topraklarda halkların belli periyotlarda sürekli tanık olduğu işkence, zulüm ve katliam demektir. Gücünü katliamlardan alan bir yapının "vatanın bölünmez bütün-

lüğünü korumak” amacıyla geçmişinde yaptığı katliamları sürdüreceği açıktır. Yaşanan darbe, devlet içerisindeki güç odaklarının iktidar savaşlarının bir sonucudur. Belki de devlet dışındaki güç odaklarının gizli varlığıyla bu durumunu bile zorlamaktadır. Ancak 5 saatlik darbenin sonucunda iktidarını pekiştirenin mevcut hükümet ve cumhurbaşkanı olduğu aşikardır.

Bir askeri darbe olarak başlayan gece, devlet iktidarının kontrolü ele geçirmesiyle bir “demokrasi bayramı” haline getirildi. AKP, darbecilere karşı kazandığı zaferle birlikte uzun bir süredir “seçilmişlik” üzerinden sağladığı meşruiyete, şimdi de “darbe püskürtmüş olma” vasfını ekledi. Gece boyunca bu zafere hizmet eden yayınlar yapan bütün televizyon kanalları, Tayyip Erdoğan şahsında belirginleşen bu demokrasi yanlısamasının propagandasını yaptı. Bu propaganda, sözde muhalifliğiyle bilinen medya organlarınca da sürekli bir şekilde yapıldı. Devlet iktidarını elde etmek için gerçekleşen bu çatışmada medya, sadece Tayyip Erdoğan’ın yanında yer almakla kalmadı, insanların sokaklara yönlendirilmesinde aracı rolünü oynadı.

Medya gibi, sürecin başından bu yana AKP’ye desteklerini “esirgemeyen” meclis içindeki muhalefet partileri de; devlet iktidarının, kendi dışındakilere politika ürettirmeme tuzağına düştü. Politik basiret-

sizliklerinin maskesi olarak taktıkları “darbeye karşı-demokrasinin yanında” duruşlarıyla, mevcut siyasal hukuksal düzeni içselleştirmiş varoluşlarını bir kez daha gösterdiler. Yakın süreçte, bu pekişmiş devlet iktidarının politikaları dışında bir hareketlilik gösteremeyeceklerinin en açık göstergesidir bu. Sokakta önüne geleni linç etmeye odaklanmış, “Tayyip Erdoğan öl dediğinde ölecek, vur dediğinde vuracak”, “ıdam isteriz” sloganlarıyla meydanları dolduranları “demokrasi yanlıları” olarak tanımlamak, aynı muhalif partilerin politik sıkışmışlıklarının göstergesi değil midir?

Devlet iktidarını elinde bulunduran AKP, toplumda yaratmak istediği ideolojik dönüşümün sağlanması için ihtiyaç duyduğu ortama, darbe ve darbeye karşılık kazandığı zaferle kavuştu. Tayyip Erdoğan’ın Gezi Direnişi sırasında tehdit olarak gösterdiği, “evlerinde zor tutulan %50” sokaklara çıktı. Hukuktan toplumsal yaşama gerçekleşen ideolojik dönüşümün önemli bir parçası olan faşist kültür, devletin sokağa taşıdıklarıyla hayat buldu. Hem de demokrasi kisvesinde, iradesini elinde tutmaya çalışan insanlar olarak... Bu “demokratik hareketlerin” farklı yerlerde, farklı şekillerde ezilenlere nasıl yöneleceğini tahmin etmek zor değil. Devletin bu yeni pekişmiş iktidarından yana olmayanlara yönelen linç eylemliliklerinin haberlerini görmeye başladık bile.

Ekonomik ve siyasi adaletsizlikler üzerinden yükselen bir işleyişte, siyasi iktidar olmaya soyunan bu güç odaklarının çatışması; ezenlerin, ezilenler üzerinde kurduğu hegemonyanın, ezilenlerin özgürlüğünü yok etmek için kalıcılışmasından başka bir şey değildir. Halka düşman olan siyasi iktidarların görünür, görünmez diktatörlüğünün de, militer ya da sivil yapılanmalarının da, darbe ya da seçimlerinin de açıktır ki halkın iradesiyle uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Özgür yaşamın ne darbeyle, ne seçimle yaratılacağına inanan bizler devletin varlığını özgürlüğe bir darbe olarak biliriz ve isyanımız özgür bir dünya yaratana kadar sürecektir. Devlet bir darbedir, devrim ise özgürlük. Hepimizin ihtiyacı olan şey, iktidarların kendi arasındaki kavgadan umutlanmak değil umudun özgürlük için devrim olduğunu bilmektir.

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet
Darbe Devlettir, Devrim Özgürlük!
18.07.2016

[http://anarsistfaaliyet.org/sokak/
darbe-devlettir-devrim-ozgurluk/](http://anarsistfaaliyet.org/sokak/darbe-devlettir-devrim-ozgurluk/)

tr.anarchistlibraries.net